

[Sønderup.]

markeder den samme modstand som landbrugerne i form af told og restriktioner. En yderligere skærpelse af situationen er opstået ved, at der i år, i modsætning til hvad tilfældet var i fjor, har været en overordentlig stor avl af frugt over så at sige hele Europa.

Jeg vil oprigtigt håbe, at frugtavlerne kan få gavn og udbytte af en bemyndigelseslov som den foreliggende. Den energi, danske frugtavlere og deres ledende mænd udfolder, fortjener støtte og påskønnelse, hvad jeg håber de kan få gennem den håndsrækning, som man giver dem med denne bemyndigelseslov.

Egon Lauritzen: Det konservative folkeparti har naturligvis den største interesse i, at der gennemføres foranstaltninger, som kan placere Danmark bedst muligt på de udenlandske markeder. Det må for frugteksportmulighederne på længere sigt være en fordel, at køberen får en effektiv garanti for varens kvalitet. Det er imidlertid et spørgsmål, om en sådan garanti ikke allerede er sikret i loven af 21. februar 1952 om kontrol med udførslen af dansk frugt. Men herudover kan det måske være nødvendigt — således som det blev påvist af den højtærede landbrugsminister i den skriftlige fremsættelse — at der overholdes visse prisbestemmelser. Man må erindre, at lovforslaget er fremsat i forståelse med en række organisationer, men man må heller ikke overse, at Foreningen af Eksportører af dansk Frugt og Grønsager hverken har tiltrådt eller anbefalet fremsættelsen af lovforslaget. Årsagerne hertil vil vel blive opklaret under udvalgsbehandlingen, så at vi kan tage det med i vore overvejelser.

Jeg vil gerne tilføje nogle få principielle bemærkninger. Ifølge lovforslaget får landbrugsministeren bemyndigelse til at opkræve afgift på udførsel af frisk dansk frugt. Jeg går ud fra, at denne afgift skal baseres på de prisbestemmelser, som er nødvendige over for udlandet, og i så fald må vi bøje os. Men hvis der ligger andre handelspolitiske tanker til grund for denne afgift, f. eks. ønsket om under visse omstændigheder at fremtvinge en reduktion af eksporten, stiller det sig noget anderledes.

Således som lovforslaget er udformet, er

der ikke sikkerhed for, at fondens midler udelukkende anvendes til fremme af udførsel af frisk dansk frugt eller til dækning af de med gennemførelsen af denne lov forbundne udgifter. Det ses i øvrigt ikke helt klart af lovforslaget, hvilke udgifter der skal dækkes. Det må efter min opfattelse sikres producenterne og eksportørerne af dansk frugt, at afgiften fuldt ud kommer dem til gode.

Over for lovens lange gyldighedstid — den skal løbe indtil 30. juni 1961 — indtager det konservative folkeparti en afvisende holdning. Når bemyndigelseslove undertiden må accepteres, skyldes det, at man er ude af stand til på forhånd at udforme nøjagtige bestemmelser. Efterhånden som erfaringerne giver mere viden og forholdene måske ændres, kan disse afvikles. Alene af den grund bør alle bemyndigelseslove være så kortløbende som praktisk muligt, og således også i dette tilfælde.

Jeg skal slutte med at tilsige mit partis medvirken til lovforslagets videre behandling.

Morten Larsen: Det foreliggende forslag til lov om udførsel af frisk frugt ligger helt på linje med de i foråret gennemførte landbrugslove.

For det radikale venstre er det en meget nærliggende tanke at give de danske frugtavlere en lov, der kan være en hjælp i arbejdet med at holde orden i eksportforholdene. Som for landbruget er det også for frugtavlens næsten livsnødvendigt at få skabt en fast koordinering i salget af frisk frugt til eksport. Praksis har belært alle parter om, at denne faste koordinering af eksporten uden en bemyndigelseslov er vanskelig for ikke at sige umulig at gennemføre, og når dette er tilfældet samtidig med, at visse importlande ønsker en sikring mod underbudspriser på frugt til skade for importlandets egne frugtavlere, må det være naturligt, at det høje ting giver frugtavlerne en håndsrækning i form af en lov som den foreslåede.

Vi må i denne forbindelse ikke glemme, at dansk frugtavl ikke nyder samme beskyttelse, som er kommet visse andre erhverv til gode. Danmark må jo som led i handelsaftaler tage imod store mængder af frugt fra andre lande, vel mest de såkaldte syd-